

[Bølgministeren.]

og det synes jeg hr. Kjærulff-Schmidt godt kunne have gjort os den tjeneste at sige — at man slet ikke ønsker at støtte noget som helst boligbyggeri for unge, hverken unge under uddannelse eller andre unge. Det er altså det frie initiativ, det er markedsprisen, der skal bestemme lejen her.

Jeg har hermed også været inde på hr. Ingomar Petersens betragtninger om de store kollegiebyggerier, og hr. Ingomar Petersen spørger: hvor mange værelser skal vi bygge? Her må jeg jo også svare generelt, at dette folketing har med et flertal vedtaget, at kollegiemidlerne i indeværende finansår er 45 mill. kr., og det er en nedskæring i forhold til forrige finansår, hvor jeg tror de var 85 mill. kr. Og der blev spurgt: hvor meget skal vi bruge for at klare situationen i den bestående kollegiemasse? Det er min opfattelse, at de penge, der skal bruges dér, må tages af de 45 mill. kr., og så er det spørgsmålet: hvor meget vil der så være tilbage til at bygge nye kollegieværelser for i den kommende tid? Men det er noget, vi må se på under udvalgsarbejdet.

Hr. Ingomar Petersen mente, at finansudvalget ikke skulle behandle aktstykket, og jeg kan da nævne, at jeg har været til samråd om dette aktstykke i finansudvalget og er enig med finansudvalget i, at den endelige afgørelse skal afvente folketingets behandling og en afklaring af situationen inden for den bestående kollegiemasse.

Jeg er også enig med fru Annelise Gotfredsen i spørgsmålet om de ældre. Det er også efter min opfattelse meget vigtigt, at de længst muligt kan blive i deres vante omgivelser, og at vi søger at støtte dem mest muligt heri. Men vi må tilføje, at der er så tunge patienter imellem de ældre — det tror jeg fru Annelise Gotfredsen er enig med mig i — at de ikke har mulighed for selv med meget stor hjælp at blive i deres vante omgivelser, og der skal institutionsbyggeri til denne kategori.

Hr. Henning Philipsen — og her kommer jeg sådan set lidt ind på spørgsmålet om den bestående kollegiemasse — gjorde sig til en meget ivrig modstander af udligningsordningen, og det er da selvfølgelig en reel indstilling at have, men jeg må bare sige, at jeg har arvet et aktstykke fra finansudvalget, hvoraf det fremgår, at udligningsordningen

er indgået i finansudvalget enstemmigt, altså også SF har stemt for denne udligningsordning, og man har oven i købet bundet tingene så stærkt sammen, at de kollegianere, der opfører sig ordentligt, heller ikke kan få nogen hjælp: alle bliver altså behandlet ens. Jeg vil meget gerne have løst denne sammenbinding op og er sådan set i gang med det, men jeg synes blot, at jeg ville sige til hr. Henning Philipsen, at det er altså også et arvestykke, jeg her har overtaget.

Jeg vil godt sige til dem, der har været inde på de uddannelsessøgende og den høje leje i det kommende byggeri, at det er ikke helt rigtigt, at de uddannelsessøgende ikke kan få boligsikring; der er jo kollegielejligheder, og der er da unge, der også får boligsikring ifølge lovgivningen.

Så er jeg af hr. Ejler Koch og flere andre blevet bedt om at give en kort redegørelse for, hvordan situationen er i den bestående kollegiemasse, og under hensyn til den tid, der er til rådighed, skal jeg gøre det relativt kort, men er villig til naturligvis over for boligudvalget senere at redegøre for det i et eventuelt samråd.

Jeg har haft forhandlinger med de uddannelsessøgende, og der har været nedsat et udvalg bestående af de uddannelsessøgende og embedsmænd fra boligministeriet, som er kommet til et resultat, som vel ikke kan siges at være en endelig løsning på problemet, men som i høj grad kan betragtes som et opklaringsarbejde over for de problemer, der er. Jeg har senere haft møde med udvalget og drøftet tingene videre.

Min indstilling er generelt, hvis jeg skal sige det kort, at for det første må der være en vis udligning, og for det andet må der ydes en hjælp, således at den dyre leje i det nyere kollegiebyggeri kan nedsættes til et rimeligere niveau. Det er det, jeg i øjeblikket arbejder med, og jeg håber, jeg kan få de forskellige partiers tilslutning til at løse problemerne på denne måde.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne bekræfte det, ministeren sagde vedrørende vor holdning i finansudvalget, når det drejer sig om udligningsordningen. Men så bliver jeg også nødt til at tilføje, at der er en enorm forskel på den økonomiske situation, der var på det tids-